

EL CANVI CLIMÀTIC VA MÉS RÀPID DEL QUE SE PENSAVA

EL DESGLAÇ DELS POLS JA AFECTA ELS OCEANS

Una investigació, en el marc de l'Any Polar Internacional (API) 2007-2008, aporta noves proves sobre la generalització dels efectes de l'escalfament global a les regions polars, segons han anunciat els seus autors en un comunicat. La neu i el gel estan disminuint en ambdues regions polars, cosa que afecta tant la vida humana com la vida animal i vegetal local de l'Àrtic, i a la circulació oceànica i atmosfèrica mundial i al nivell del mar. Aquests només són alguns dels resultats que apareixen en el document "Estat de la Investigació Polar", publicat per l'Organització Meteorològica Mundial (OMM) i el Consell Internacional per a la Ciència (ICSU).

L'API es va posar en marxa el març del 2007 i comprèn un període de dos anys que va fins al març del 2009 per tal de permetre que es puguin realitzar observacions en ambdues regions polars. Per a Michel Jarraud, Secretari General de l'OMM, "les noves proves resultants de la investigació polar consolidaran la base científica sobre la qual es fonamentaran les activitats del futur".

El comunicat de premsa assegura que ara queda clar que les capes de gel de Groenlàndia i de l'Antàrtida estan perdent massa, cosa que contribueix a elevar el nivell del mar. L'escalfament a l'Antàrtida està molt més generalitzat del que es creia abans de l'API i resulta que a Groenlàndia cada vegada hi ha menys volum de gel. Els investigadors també van descobrir que a l'Àrtic, durant els estius del 2007 i el 2008, l'extensió mínima del glaç marí durant tot l'any va disminuir al nivell més baix mai detectat des que es varen començar a elaborar registres per satèl·lit fa 30 anys.

En les expedicions realitzades, en el marc de l'API, es va registrar també el ritme sense precedents de la deriva dels blocs de glaç a l'Àrtic. A causa de l'escalfament del planeta, varen canviar la mena i l'abast de la vegetació a l'Àrtic, cosa que va afectar els animals de pastura i a la cacera. Altres proves són les obtingudes pels vaixells d'investigació de l'API, que han confirmat que l'escalfament de l'oceà Austral està per sobre del que és normal.

NOMÉS QUEDEN 20 ANYS PER ATURAR-HO

Estem cada vegada més a prop del límit de l'atmosfera. Si no es redueixen dràsticament i amb urgència les emissions de diòxid de carboni, serà impossible evitar un escalfament de la Terra de 2° C, límit més enllà del qual la vida perilla. És més, ja hem gastat la meitat d'un pressupost calculat en 3,7 bilions de tones d'emissions de CO2, frontera invisible a partir de la qual els dos graus més, són inevitables.

Aquestes són les conclusions de dos estudis que publica la revista Nature. Això és un toc d'atenció a la societat, que cada vegada té menys temps per adaptar-se a un sistema energètic net i abandonar els combustibles fòssils.

Un equip alemany dirigit per Malte Meinshausen, de l'Institut d'Investigació del Canvi Climàtic, Postdam, va calcular quant de CO2 s'ha d'emetre per no arribar a aquests dos graus d'augment, objectiu firmat per 110 països. Conclusió: no es pot emetre més d'un bilió de tones de CO2, entre l'any 2000 i el 2050. El problema és que el món ja ha emès 1/3 d'aquesta quantitat en els 9 anys transcorreguts des del 2000. Si continuem així, en 20 anys haurem gastat tot el nostre pressupost i els 2° seran inevitables.

Segons les seves conclusions, com ja assenyala va el Panell Internacional de Canvi Climàtic (IPCC) el 2007, s'han de retallar més de la meitat de les emissions d'aquí al 2050, en relació amb els nivells de 1990. Si s'aconsegueix, i sembla difícil, el risc de superar aquests dos fatídics graus d'escalfament es redueix a un 25%, però no s'elimina pas. Segons els experts de Postdam, no es poden cremar més d'una quarta part de les reserves actuals de gas, petroli i carbó en els propers 40 anys sense provocar un desastre. Cada dia d'endarreriment en la presa de mesures, consumim una gran part del nostre pressupost, perdent capacitat de maniobra i fent més probables unes conseqüències catastròfiques.

La contaminació s'ha de reduir abans del 2020. "Si esperem, els costos econòmics i tecnològics seran brutals, molt més del que avui es considera políticament factible", assegura Meinshausen.